

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 6. Cur fulmina dicantur ignis Dei?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

Vt tales sint Reges, Principésque: & qui-
cunq; magnam potentiam, inter homines,
adepti sunt; vt, non quod falsus monitor,
verus susurro, aut adulator, atque hinc ira,
& in vindictam ebulliens superbis sanguis
suggerit, sed quod equitas, quod ratio, quod
consilia sana suadent, id statuant & man-
dant; De vs ipse fulmina non statim expe-
dit, *quoties homines peccant:* quæ etsi in ma-
nu habeat, ac potestate, tamen millies, atq;
iterū millies sinit antè quiescere, quām de-
cernat vibrare: priùs telum ostentat, quām
ingerat, *vt fugiant à facie arcus peccatores,* *Psal. 59. 6.*
quos mauult metu, quām pœnis coërcere.
Quod si illi differunt, si nauigationem pro-
rogant, & cū Acessæo, lunam magis oppor-
tunam expectant, tardántque conuerti ad
Dominum, & implent mensuram scelerum;
tunc corusca tela, diu librata & rotata, mit-
tit, in contumaces, aut eos, quorum Tarta-
ro digna facinora, omni contumaciâ, sunt
detestabiliora..

§. VI.

Cur fulmina dicantur ignis Dei?

Tametsi enim fulmina, non Cyclopum
manibus, sed in nube, ipsius naturæ indu-
striâ, ad terram concutiendam, agrósq; fer-

C 5 tiliores

Vide Lu- tiliores faciendos, aliōsq; vſus fabricantur;
cret. li. 6. censentur tamen meritò , è cœli armamen-
Iob. I. 16. tarijs promi. Vnde & *ignis Dei* appellantur;
 quia hic ignis est non ſolūm à Dēo, vt cæte-
 ri ignes, ſed etiam, quia de cœlo, & quia po-
 tentiſſimus, penetrantiſſimus, velociſſimus,
 & maximè formidandus. Sæpe enim hiſ ar-
 mis vtitur Dēvs, ad hostes ſuos ſubigendos.

Ps. 49. 4. Siquidem, ſi inſolentes fuerint, *aduocabit*
cælum defurſum: & terrā diſcernere populum
ſuum. Et annuntiabunt cœli iuſtiām eius: quo-

Sur. Tō. 5. niam Dēus judeſ eſt. Sicut fuit, quando D.

die 13.

Septēb.

Maurilius fanū diuersis idolorum cultibus
 dedicatum, nō procul Andegauo , videns,
 humanā vi, excindi non poſſe, oratione im-
 petravit, vt, igne de cœlo labente, quidquid
 ſimulachrorum, & immūditiæ ibi erat, mo-

Dan. 3. 48. mento temporis abſumeretur. Tres pueros
 non tetigit omnino ignis; qui tamen *incendit*,
quos reperit juxta fornacem. Quod prodigi-
um renouatū eſt, in Iphigenia Ægippi AE-
thiopum Regis filia. Ea, D. Matthæi Apo-
ſtoli colloquio, Christianorum numero ad-
dita, cùm Christo virginitatē vouiſſet, &
iam, conſtructo cœnobio, multis virginibns
Dēo pariter dicatis præſeſſet, neq; minis, ne-
que blanditijs moueri potuit, vt Hirtacum
paterni

paterni regni successorem acciperet mari-
tum, æterni Regis se esse sponsā dicens, nec
licere sibi, illo relicto, alteri nubere. Hirta-
cus, amore in furorem verso, Iphigeniam,
cum toto cœtu, adeoq; etiam cum ipso mo-
nasterio, cōcremari jussit. Admoto igne,
flamma virginalis pudicitiae vtrix inde se
auertens, in regiam prosilit, quam, Hirta-
co, cum vnico filio, vix euadente, funditus
consumpsit. Hirtacum morbi impatientia,
filiū Hirtaci diabolus infessor interemit. Ita
calido se, suosq;, elemento defendit Devs,
dum libidine æstuantes hostes vltus est, in
quos flammam reflauit. Quid habet hic
Momus, quid nasum corrugat Aristarchus?
an, si ipse Deo Conditori rebellat, vult, vt
ei etiam elementa non seruiant? Num ad-
huc ignem accusat, quia Satyro barbam au-
fert, eum intemperanter & stolidè ad oscu-
lum applicanti? At stipitem & stipulam læ-
dit, aurum non lædit, sed ostendit esse au-
rum, quod spectabilius facit. Quemadmo-
dum enim fulmen, & ferit reos, & defen-
dit innocuos; ita & ignis reliquo est velut
anceps gladius, ad offendendū & defendē-
dum vtrinq; factus. Laurentios, Vincētios,
Apollonias & Afras illustrat; Cræsos, & Di-
dones in fumum soluit.

§. VII.